

пиано — И. П. Хойшелъ. По теория учителъ му е билъ Миханлъ Хайднъ въ Залцбургъ, кждето В. пише първата своя композиция — „Шестъ фугати“ за пиано, посветени на учителя му, и излъзли отъ печатъ 1798.

Карлъ Мариа фонъ Веберъ

Сжщата година семейството се преселва въ Мюнхенъ, и момчето продължава да учи при дворцовия органистъ И. Калшеръ. Тукъ В. компонира нколко нща за пиано, а сждо и една опера — „Силата на виното“, която бива унищожена отъ пожаръ. Вториятъ опусъ — 6 вариации за пиано, излъзли 1800, сж били литографирани отъ самия В., който е билъ единъ отличенъ рисуващъ. Виждайки въ литографията възможностъ за добри печалби — бащата, заедно съ цълата си челядь, се преселва въ Фрайбургъ — за да развие едно голъмо литографско заведение. Но В. изгубва охота да се занимава съ една такава механическа работа, и бащата, измаменъ въ надеждитъ си, напушта Фрайбургъ и наново се заселва въ Залцбургъ. Тукъ В. продължава да се занимава при Мих. Хайднъ, и написва операта „Петеръ Шмолъ и неговитъ съседъ“. 1802 го виждаме въ Хамбургъ, а следъ това въ Аугсбургъ и Виена. Известно време тукъ В. се

занимава съ абатъ Фоглеръ. По поръжка на последния, 18-годишниятъ младежъ билъ назначенъ за театраленъ капелмайсторъ въ Бреслау, кждето В. започва операта *Rübezahl* — но не я довършва. Тукъ В. остава до 1806, следъ което заема мѣсто на музикаленъ интендантъ на князь Евгений Вюртембергски въ Карlsruhe. Но и тукъ В. не се задържа дълго, защото — по причина на избухналата война, князътъ постъпва въ войската. 1807 — следъ едно продължително пътуване, се установява въ Щутгартъ — като секретаръ на князь Лудвигъ и учителъ на неговитъ дъщери. На тази съвсемъ неподходяща за него длъжностъ В. остава цѣли три години (1807—10), прекарани въ тормозъ и гнетъ. Бащата на В., макаръ и въ доста напреднала възраст, го е навсѣкжде придружавалъ.

Поради неговата намѣса въ нкаква афера — той и синътъ биватъ изгонени отъ Вюртембергъ. Презъ време на Щутгартското пребивание В. написва първата си голъма опера „Силвана“ и една цѣла редица клавирни нща, между които: „Брилянтна полонеза“, „Моменто капричиозо“, „Шесттъ пиеси“ — за 4 ржце и др., музиката къмъ Шилеровата „Турандотъ“, кантатата „Първиятъ тоиъ“ и др. „Силвана“ е била представена 1810 за пръвъ пътъ съ много голъмъ успѣхъ въ Франкфуртъ. Следъ нея В. пише „Абу Хасанъ“ (единъ актъ), играна 1811 за пръвъ пътъ въ Мюнхенъ. Годинитъ 1810—17 прекарва въ странствуване, като го виждаме въ Мюнхенъ, Берлинъ, Лайпцигъ, Ваймаръ, Гота и др. Въ началото на 1813 получава мѣсто на капелмайсторъ въ Нѣмската опера въ Прага, кждето остава до 1816. Това пражско време В. запълва съ усърдна практическа и творческа дейностъ, пишейки цѣлъ редъ композиции, между които — двѣтъ концертантъ ор. 51 и 52, кантатата „Борба и победа“, клавириия квинтетъ ор. 34 и др. 1816 Саксонскиятъ кралъ Фридрихъ Августъ II. призовава В. въ Дрезденъ и го натоварва съ уреждането на една нѣмска опера. Въ едно най-скоро време В. организира института и го довежда до такава художествена висота, че влиза въ успѣшно съперничество съ тамош-